

Lange: Mine Partifæller i det andet høje Ting har ikke kunnet stemme for det Forslag til Rigsdagsbeslutning, der i Dag ligger paa Landstingets Bord. Naar de ikke har kunnet det, er det, fordi de ikke har ment at kunne deltage i Ansvar for en Overenskomst, som er blevet til, uden at Rigsdagen har haft nogen Indflydelse derpaa, og som allerede er traadt i Kraft paa det Tidspunkt, da Rigsdagen stilles over for at skulle tage Medansvaret derfor. Mit Parti har for Aar tilbage krævet, at der i Tide blev fastlagt et told- og handelspolitisk System, saa man stod rustet til Forhandlinger af den Art, der her har været Tale om. Vi anser det for meget uheldigt, at et saadant System ikke i Tide er blevet tilrettelagt, og at man derfor maa tage sin Tilflugt til Ordninger, der faar en alt for tilfældig Karakter og efterhaanden bringer os i en Situation, som vi maaske handelspolitisk og økonomisk ikke kan klare.

Naar vi har denne Opfattelse, er det ogsaa naturligt, at mit Partis ærede Formand, som det blev omtalt af det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Venstre (Hauch), i det andet høje Ting har fremsat de Udtalelser, han har. Jeg skal ikke — det ønskede det ærede Medlem jo heller ikke — opholde mig ved det personlige Mellemværende, der er opstaaet mellem mit Partis Formand og den ærede Ordfører for Venstre i Anledning af disse Udtalelser, men jeg vil blot sige over for det ærede Medlems Udtalelse om, at det ikke skulde lykkes Hr. Christmas Møller at svække hans Arbejde for Landbrugets Interesser, at jeg tror saa langt fra, Hr. Christmas Møller vil stille sig den Opgave at søge at svække noget Arbejde for Landbrugets Interesser. Hvad der er Tale om, er vel, at Hr. Christmas Møller har ment, at det Arbejde, det ærede Medlem har udført til Varetagelse af Landbrugets Interesser, ad andre Veje kunde have ført til for Landbruget bedre Resultater, og det ærede Medlems skarpe Udtryk tyder jo ikke paa, at det ærede Medlem ser saa ligegyldigt paa, om mit Partis Formand fremsætter Udtalelser som dem, han har fremsat i det andet høje Ting. Hvad angaar det saglige i disse Udtalelser, som er blevet paatalt her af den ærede Ordfører for Venstre, er jeg af den Opfattelse, at mit Partis Formand ser rigtigt, naar han mener, at der ved Overenskomster af den Art, der her er Tale om, er en betydelig Fare for, at hele vort handelspolitiske og økonomiske System kan føre ud i en meget vanskelig Situation.

Det Forslag, vi her behandler, er kun

lidet oplysende med Hensyn til, hvad der er opnaaet for de danske Interesser, men det er jo muligt, at der i det Udvalg, som bliver nedsat, vil kunne fremkomme Oplysninger, som kan faa os til at se, at der er opnaaet betydelige Resultater. Den højtærede Udenrigsminister gav i sine Udtalelser den Oplysning, at der paa et enkelt Omraade, med Hensyn til Afsætningen af vore Kreaturer, var opnaaet et Resultat af betydelig Værdi, og det er jo ogsaa et vigtigt Punkt, men den højtærede Udenrigsminister gav ikke andre Oplysninger, og han gav især ikke nogen Oplysning om, hvad vi skal yde til Gengæld.

Ogsaa mit Parti har den Opfattelse, at det er af overordentlig stor Betydning at opnaa saa meget som muligt i Retning af bedre Afsætning for vore Landbrugsprodukter, og vi er ganske klar over, at selv om der fra andre Erhvervs Side maa ofres noget, saa er dette af den allerstørste Betydning. Vi ser i det hele taget saaledes paa det, at Erhvervenes Stilling over for Forhandlinger af den Art, der her har været Tale om, maas ses som en Helhed. Det afgørende er, at de Resultater, man opnaar, i det hele bliver saa fordelagtige som muligt.

Vi kan, som sagt, ikke tage endelig Stilling til Forslaget, før vi ser, hvilke Oplysninger der kommer frem i Udvalget, men paa Forhaand stiller jeg mig skeptisk over for Muligheden for mit Parti og mig i dette høje Ting af at tage en anden Stilling til den foreliggende Overenskomst end den, mine Partifæller har taget i det andet høje Ting.

Veistrup: Den Overenskomst, vi her behandler, er præget af Midlertidighed, og dette er igen Udtryk for den Uro, der er i de handelspolitiske Forhold Verden over. Det vilde sikkert være umuligt at faa etableret et Handelsforhold eller faa forment en Handelstraktat af varig Karakter, som kunde tilfredsstille nogen af Parterne i Øjeblikket. Som det fremgaar af Bemærkningerne, har Tyskland opsagt en Mængde af de bestaaende Handelstraktater og er derved blevet frit stillet over for en Mængde af de Stater, som det hidtil har staaet i Handelsforbindelse med. I Stedet for den frie Handel træder i stadig større Omfang Told og Kontingentering samt i mange Tilfælde en Monopolisering af Handelen rundt omkring i de europæiske Stater og vel overalt i Verden. Vor største Interesse med Hensyn til vor Samhandel med Tyskland er knyttet til vor Kreaturudførsel. Naar man ved, hvilken Mængde Kreaturer vi tidligere udførte til Tyskland, omkring ved halvtredie hundrede